

MEMORANDUM RZĄDU POLSKIEGO DO ROSJI

Wczorajszy "Times" podał do wiadomości, że prem. Mikołajczyk przesłał na ręce rządu sowieckiego memorandum rządu Rzeczypospolitej Polskiej, uzgodnione ze wszystkimi stronnictwami politycznymi życia podziemnego w kraju. Memorandum zawiera : 1/ propozycje sojuszu polsko-rosyjskiego z uzgodnieniem granic obu państw w ramach ogólnego ułożenia granic powojennych w Europie. 2/ Gotowość przyjęcia PKWN do prowizorycznego rządu, który utworzony byłby w Warszawie. Udział PKWN w rządzie opierałby się na tych samych zasadach, co udział dotychczasowy czterech głównych stronnictw. 3/ O ważności konstytucji zadecyduje naród w uczciwym i swobodnym głosowaniu w wolnym

i niezależnym państwie polskim.

Przewodniczący PKWN p. Morawski oświadczył dziennikarzom w Lublinie, że PKWN wyraża zgodę na osobę prem. Mikołajczyka jako premiera przyszłego rządu, w którym PKWN wzięłoby udział. Również St. Grabski i Popiel otrzymaliby w tym rządzie teki. W żadnym jednak wypadku nie może się zgodzić na udział w rządzie obecnego ministra spraw zagr. Romera. Polaka pod rządami PKWN nie stałaby się komunistyczna, jednak wielkie majątki muszą ulec konfiskacie, majątki zaś kościelne pozostaną nie naruszone. Granice Polski na zachodzie muszą być linią Nissy i Odry wraz ze Szczecinem i obejmować Prusy Wschodnie.

ROSJA ODMOWIŁA POMOCY WARSZAWIE...

Vernon Bartlett zamieszcza we wczorajszym "News Chronicle" artykuł, w którym stwierdza, że Wielka Brytania i Stany Zjednoczone udzielają pomocy walczącej Warszawie na małą skalę i połączone z ogromnym niebezpieczeństwem dla lotników. Zwróciły się więc z prośbą do Rosji o ułatwienie przez udzielenie baz lotniczych - takiej pomocy Warszawie, jaką w swym czasie otrzymywały wojska sow. od aliantów. Rosja prośbę obu mocarstw odrzuciła motywując, że musi się sprzeciwić powstaniu w Warszawie jako akcji wojennej, wchodzącej w orbitę zagadnień politycznych. Rząd sowiecki deklaruje swą pomoc dla Warszawy pod warunkiem, iż przywódcy powstania w Warszawie postawieni będą pod sąd wojenny. Vernon Bartlett oskarża rząd polski o pozostawienie gen. Borowi decyzji rozpoczęcia powstania - podkreśla jednak, iż nie wolno nigdy zapomnieć, że to właśnie Rosja nawcywała bezustannie Polaków do powstania i Polacy słuchając wezwania za broń chwycili. Na skutek dzisiejszego stanowiska Rosji nie tylko tysiące Polaków znajdzie śmierć, ale wzrośnie i pogłębi się niechęć Polaków do Rosji, co uczyni bardzo trudną - przyszłą i konieczną wspólną pracę trzech mocarstw i to w przededniu zawieszenia broni. Sprawa konfliktu polsko-rosyjskiego zajmuje coraz bardziej gabinety państw sprzymierzonych, a sprawa ta w żadnym wypadku nie może obchodzić tylko Rosję i Polskę.

... A MIASTO - BOHATER WALCZY DALEJ NIEZŁOMNIE .

Komunikat gen. Bora głosi : Stare Miasto i Śródmieście nadal bombardowane ciężko - z powietrza i lądu. Szkody powstałe na skutek niotaczy ognia są ogromne. Zdobyliśmy fabrykę Bormana, pozycje na Czerniakowie zostały poszerzone. Zdobyliśmy samochody pancerne oraz nieco broni i amunicji, jak również gnach Frascati. Ulica Prosta i Wronia widownię ostrożeń ale odpartych nien. ataków, prowadzonych znowu pod osłoną ludności cywilnej. Ostre walki trwały na Świętojańskiej i Placu Żankowym. Oddziały nasze uratowały urąg z prochami Szopena. Odznaczył się 11-letni chłopiec, przynosząc cenne informacje z za linii frontu; organizacje młodzieżowe pracują bez zarzutu. Niemcy przeprowadzają się mostem pontonowym koło Siekierok, bo wszystkie ulice prowadzące do mostu Poniatowskiego są pod naszym ostrzałem. Punkty sanitarne opatrują ludność cywilną. Niemcy rozstrzelują wziętych do niewoli. Przy żołnierzu niemieckim znaleziono rozkaz rabunku i podpalań. Niemcy cofają z Pragi czołgi, wczoraj przewieziono ich 200. Polscy dywersanci działają na tyłach

niemiecko-rosyjskiego frontu w Wyszkanie. - Z goryczą dowiadujemy się o dalszej zwłoce w sprawie uznania polskiej AK za wojsko - bombatanckie.

RUINA FRONTU NIEMIECKIEGO WE FRANCJI.

U ujścia Sekwany resztki VII. armii są - szybko niszczone. Wszystkie przyczółki na Sekwanie połączone w jedną całość. Między Lisieux a Bernay zdobyto 14 wyrzutni bombolatających. Kanadyjczycy rozpoczęli atak - na Rouen. Wojska imperialne zdobyły Etre - pagny. Paryż administrowany jest przez - francuskie władze. Lotnisko Le Bourget w - rękach aliantów. Sprzymierzeni rozpoczęli - generalny atak przez północną Francję na - Belgię i Rzeszę. Odległość od Belgii - 65 km., od Rzeszy - 100. Wojska amer. zajmując - Chateau-Thierry i Chalons sur Marne, sfor - sowały rzekę Aisne, zdobyły Soissons i we - szły w rejon Reims, otaczany kleszczowym na - nowrem. Opór Niemców słaby. Gen. Eisenhower - wydał orędzie do Belgów, wzywając ich do - zdyscyplinowanej i powszechnej walki z - Niemcami. W południowej Francji nastąpiła - ostatnia faza walk, niema już żadnego fron - tu. Alianci przekroczyli Rodan w wielu - miejscach, zajęli Montelinar i Nines na zachodzie i są o kilka kilometrów od Nicei - na wschodzie. Niemcy porzucają wielkie ilo - ści sprzętu, w Marsylii poddało się 5.000 - Niemców. W Tarbes Niemcy skapitulowali. - Lotnictwo wykonało 4.000 lotów, bombardując - n.i. 12 wyrzutni, a 1 pociąg z latającymi - bombami wysadzono w powietrze. Ilość jeń - ców od początku inwazji wynosi 300.000. - I-sza armia USA wzięła 81.000, III-cia 65 - tys., Polacy 5.000. Jeńcy w połudn. Francji - nie są wliczeni, jak również niewiadoma - jest ilość jeńców wziętych przez AK. - "Atlantic Wall" mówi o opuszczeniu przez - Niemców pozycji nad Marną, nowa linia obron - na biegnie wzdłuż rzek Somme-Aisne. Nad - Sommą budowane są pośpiesznie fortyfikacje - między Aulens a Peronne. Na południu bez -ładna ucieczka na Valence, obsadzone już - przez alianckich spadochroniarzy. Koło - Belfortu niem. żandarmeria wyłapuje grupy - dezertersów, wysyłanych w karnych batalio - nach na front wschodni.

INWAZJA NA WĘGRZECH-POSTĘPY W RUMUNII.

Przełęcz karpackie są w rękach Rosjan, którzy wtargnęli do Siedmiogrodu i zdobyli Bressen, odległe o 70 km. od Kronstadtu /Brasow/. Dwie dywizje niem. pancerną i strzelców rozbito, biorąc 2.000 jeńców. Wielu - żołnierzy węgierskich przechodzi do party -zantów. Niemcy wykonują szybki odwrót do -

Siedmiogrodu. W Rumunii - Dunaj przekroczo - ny na 120 km., Rosjanie zdobyli Buzau i idą - na Ploesti. Na brzegach Dobrudży wylądowały - ros. desanty i zajęły Konstancę, opuszczoną i - podpaloną przez Niemców. Rosjanie wzięli - dotychczas w Rumunii 165.000 jeńców, w wal -kach poległo 100.000 Niemców.

WASALE NIEMIEC W ROZSYPCE.

Rząd Bułgarii ogłosił przez radio, że - wycofał swe wojska z wszystkich terenów oku -powanych na granice bułgarskie z przed woj -ny. Nie potwierdzono tego jeszcze ze strony - sprzymierzonych. Wojska bułgarskie stanowi -ły 4/5 wojsk okupacyjnych. Rada regencyjna - odbyła naradę z Maszanowem i innymi przywód -cami politycznymi. Rosja oświadczyła urzę -dowo, że nie przyjmuje do wiadomości ogłosze -nia neutralności przez Rumunię.

Na Węgrzech gabinet Stoyaiia podał się - do dymisji, premierem mianowany został gen. - Lakatos. Regent Horthy odrzucił zaprosze -nie na przybycie do głównej kwatery Hitlera - dla omówienia sprawy obrony Węgier, motywu -jąc odmowę koniecznością pozostania w Buda -peszcie.

Wojska niem. wkroczyły do Słowacji pod -pozorem obrony kraju przed zrzuconymi spado -chroniarzami.

INNE FRONTY.

WOJNA LOTNICZA. - Amerykanie zbombar -dowali wczoraj Czechy, Śląsk i Węgry. Myśli -wce USA atakowały koleje od Baden przez Al -zację do Saarbrücken. W nocy RAF zbombar -dował Leverkusen, Solingen, Kolonię i Essen.

WŁOCHY. - W dwóch punktach osiągnięto -linię Gotów i zajęto Urbino. Zacięte walki -koło Ponteneve. Polacy zdobyli miasto Sano.

OSTATNIE WIADOMOSCI - godz. 9.20 rano.

- Rządy W. Brytanii i Stanów Zjedn. uznały - polską Armię Krajową za armię kombatancką. - Z braku miejsca pełny tekst oświadczeń obu - rządów oraz deklarację Rządu R.P. podany ju -tro.

- W połn. Francji zaistniała groźba otocze -nia wszystkich wojsk niem. Reims zostało - otoczone, alianci posuwają się między Aisne - a górna Somma. Z Vitry idzie szybko uderze -nie na Metz. W połudn. Francji zakanał się - wszelki opór, resztki XIX. armii w sile dwóch - dywizji uciekają na północ.

- Rosjanie weszli do Dobrudży i zajęli - Babado.

- W nocy zbombardowano Królewiec i Szcze -cin. - Hitler zapowiedział gauleiterom, że - każde miasto niem. winno być Stalingradem. -

52. Kol
7/8/44

Chwila obecna, jak to przyznaje oficjalnie propaganda niemiecka, jest przełomowym momentem wojny. Pogrom na wszystkich frontach i zasadniczy zwrot w polityce zagranicznej, kilku dotychczasowych sojuszników, aż nadto dobrze uzasadnia takie twierdzenie.

Zdając sobie z tego sprawę, niemieckie czynniki miarodajne, przystąpiły do realizacji nowej radykalnej akcji - propagandowej wewnątrz społeczeństwa i wyjątkowych zarządzeń wojskowych wewnątrz armii.

Pierwszym zasadniczym środkiem do wzmocnienia kontroli nad reakcją społeczeństwa, a zarazem powiększeniem stanu liczebnego armii, jest ogłoszona w bieżącym miesiącu supertotalna mobilizacja Niemiec.

Zarządzenie to przechodzi już szczytowe możliwości rekrutacyjne III Rzeszy. Powołanie do wojska roczników 1880 do 1890 wskazuje, że wartość praktyczna materiału ludzkiego będzie nikła, a zasadniczym celem mobilizacji, jest oderwanie obywatela niemieckiego od żądkich chwil swobodnego myślenia i komentowania nadchodzących wypadków, co zresztą było stale ideałem ustroju narodowo-socjalistycznego.

Zamknięciu ulegają wszystkie szkoły i instytucje artystyczne. Życie kulturalne ulec na zupełnemu zanikowi, a na pierwszy plan wysunąć się powinno wojenne potrzeby państwa. Ustawa mobilizacyjna, doprowadzona do absurdu, przewiduje wprowadzenie zbiorowych kart żywnościowych, aby umożliwić zatrudnienie w przemyśle części sił urzędniczych.

Nasuwają się wobec tego pytanie - jak przedstawiają się obecne możliwości wojskowe Niemiec. Zdaniem angielskich komentatorów wojskowych, po wycofaniu się ze wszystkich krajów okupowanych, rezygnując z utrzymania Skandynawii i koncentrując się jedynie w granicach Rzeszy, mogą Niemcy zgromadzić do 200 dywizji wojska. Obecna mobilizacja totalna stan ten może podnieść do ok. 225 dywizji z warunkiem, że Niemcy praktycznie zrezygnują z produkcji przemysłowej na wielką skalę i zdeorganizują całkowicie administrację państwową.

Powszechnie natomiast wiadomo, że na ostatniej pamiętnej odprawie generałów 20 lipca, do obrony Rzeszy zarządził oni 300 dywizji wojska i to z zastrzeżeniem, że akcja niemiecka ograniczy się jedynie do odpierania ataków na granice państwa, z wyłączeniem wszelkich działań ofensywnych.

Drugim skutecznym chwytem do opanowania reakcji wśród społeczeństwa i armii, jest supremacja Gestapo i SS. Po mianowaniu Himmlera - na czołowym dowódcą wojsk niemieckich, drugim znamienym faktem, jest nominacja SS-Obergruppenführera - Hüttnera, głównodowodzącym armii rezerwowej. W ten sposób, dwa najważniejsze stanowiska w Wehrmachcie - opanowane zostały przez członków policji.

Czy wobec tego istnieje w łonie społeczeństwa niemieckiego jakaś opozycja.

Pamiętny zamach lipcowy wykazał że jest i to silna. Zamach się nie udał, a z nim i spisek anty-hitlerowski. Wbrew ogólnym przypuszczeniom nie wszyscy generałowie brali w nim udział. Wymieniani Brauchitsch i Keitel, zostali jedynie przezornie usunięci z zajmowanych stanowisk na mniej ważne.

Nie znaczy to, aby przez usunięcie lub powieszenie kilku uczestników puczu stłumiono wszelki ślad opozycji.

Jej główny ośrodek znajduje się obecnie w Moskwie, wśród generałów niemieckich znajdujących się w niewoli sowieckiej. Podpisana przez nich odezwa p. t. "Generale und Offiziere der deutsche Wehrmacht" - wskazuje na zupełnie świadomą i dobrowolną akcję anty-hitlerowską. Szczytowym zaś punktem tej akcji, było słynne przemówienie marszałka Paulusa - d-ty pod Stalingradem:

"...udzie moi wykonali rozkaz Hitlera obrony powierzonych sobie stanowisk do ostatka, ale ich ofiary poszły na marne. ...Kaleze prowadzenie wojny uważam za bezsensowny przelew krwi. Niemcy nie mają już rezerw na sprostanie swym zadaniom. Państwa Sprzymierzone posiadają przyciskającą przewagę w powietrzu i na morzu. Położenie Niemiec staje się z każdym dniem bardziej beznadziejne.

Musicie pozbyć się Hitlera i zastąpić go przywódcami, którzy będą mogli nawiązać przyjazne stosunki z Aliantami. Naród niem. jest w oczach wszystkich innych narodów, odpowiedzialny za zachowanie się jego przedstawicieli w krajach okupowanych. Może on się od tej odpowiedzialności zwolnić, jedynie przez zrzucenie Hitlera i jego otoczenia.

Drugi z najbardziej popularnych generałów niemieckich, głównodowodzący 12-ego korpusu w rej. Minska, gen. Müller, przemawiając w imieniu grupy generałów, powiedział: " Dla każdego dowódcy, kwestja kapitulacji jest kwestją honoru i sumienia. Jeżeli jednak przez dalszą walkę, nie wpłynie się na przebieg wojny, jeżeli dalsza walka nie służy jakimś wyższemu celom, to bezsensowne przelewanie krwi nie jest honorowe. - Generałowie są zobowiązani do zdawania sprawy ze swego postępowania jedynie narodowi niemieckiemu!"

Stłumione żywioły reakcyjne, służyły tych słów w bezsilie, uważając podpisanym generałów za pierwszy zakład przyszłego rządu Niemiec powojennych.

Wynika wobec tego zagadnienie, - czy należy tłumaczyć obecny opór niemiecki? Nie można dać na to jednej odpowiedzi. Opór ten tłumaczy przede wszystkim swoista mentalność Niemców. Bezskrytyczna, barania natura podporządkowania się istniejącej władzy, - bez chęci nawet stwierdzenia, czy są to rzeczywiście interesom kraju. - Mentalność ta pozwala wmówić społeczeństwu niemieckiemu szereg nieprawdopodobnych fantazji o możliwościach mobilizacyjnych, zbrojeniowych a przede wszystkim jeden ulubiony temat, propagandy niemieckiej o całym szeregu broni V1, 2, 3, 4 i t. d. Broń ta ma znieść z powierzchni całą resztę świata nie sprzyjającą Niemcom. Jak wykazuje doświadczenie, wbrew tym przypuszczeniom zmiecie ona Trzecią Rzeszę pozostawiając świat nienaruszony.

Szereg dalszych czynników, jak niesłychany terror wewnętrzny, Strach przed odpowiedzialnością wobec trybunału całego świata, brak tajnych organizacji, powoduje, że opór niemiecki sprawia jeszcze wrażenie dość trwałego i zdolnego do przetrwania jeszcze kilka miesięcy.

Jako doskonałą ilustrację obecnego położenia Niemiec i ich możliwości militarnych, przytoczyć można zakończenie jednego z ostatnich sprawozdań komentatora radia niemieckiego - gen. Diettmara. Przeważając pod względem szczerości wszystkie swoje dotychczasowe przemówienia zakończył on słowami: " Powaga sytuacji - nie może być ukrywana. Ostatni rozwój wypadków zaostriżył sytuację Niemiec. Walka na zachodzie, wiążąc znaczne siły niemieckie, ułatwiła Rosjanom ich akcję. Cały naród musi zdobyć się na wysiłek bez precedensu. Należy również na opatrność i szczęśliwe przypadki."

I naród niemiecki liczy.

POLITYKA ANGLII NA DAL. WSCHODZIE.

Ograniczeni szczupłością miejsca i nawałem materiału pomijał się w swych sprawozdaniach jeden z najważniejszych frontów obecnej wojny - Daleki Wschód.

Obecnie dajemy krótki szkic działań na froncie birmańskim.

Głównodowodzący rejonu Arji Południowej Lord Mountbatten przedstawił na konferencji prasowej wyniki kampanii birmańskiej. Zaznaczył on na wstępie, że po powołaniu go na stanowisko głównodowodzącego oczekiwano powszechnie podjęcia przezeń operacji amfibijnych na wielką skalę. Lord Mountbatten dodał, że i on sam to przewidywał. Planów tych Niemogł jednak wykonać wobec przyznania pierwszeństwa europejskiemu teatrowi wojny.

Wszystkie jednostki morskie potrzebne do operacji desantowych zostały użyte najpierw pod Anzio, a następnie do desantu we Francji.

Mimo tego kampania birmańska dała dobre wyniki. Oczyszczono zupełnie granicę indyjską i zajęto Myitkina, zdobywając możliwość obrony lotniczej dla transportów powietrznych do Chin, którymi dostawia się znacznie więcej, niż dawniej drogą birmańską. Japończycy stracili 42 000 zabitych, a ich lotnictwo zostało z Birmy zupełnie przepędzone. W ciągu ub. 9-u miesięcy lotn. amerykańscy i brytyjscy zniszczyli bądź uszkodzili 800 japońskich samolotów. Straty sojuszników wyniosły: 10 000 zabitych, 27 000 rannych i 3 000 zaginionych. Niezależnie od tego największą ilość ofiar spowodowały choroby tropikalne, zwłaszcza malaria. Ofiary te sięgają 250 000 chorych i zmarłych.

Drugim niezwykle ważnym problemem Dalekiego Wschodu są dla Anglii Indie. Niedawno temu rząd angielski ogłosił tekst korespondencji między wicekrolem Lordem Wawell a Gandhim z lipca b.r. Gandhi przyrzekł, że wpłynie na partię kongresową, by w pełni poparła wysiłek wojenny aliantów pod warunkiem, że Indie uzyskają natychmiast pełną niezależność. Rząd odpowiedzialny przed parlamentem federalnym nie ponosiłby z tego tytułu żadnych ciężarów finansowych.

Wicekról na te propozycje odpowiedział, że narazie nie nadają się one do przyjęcia. Dopiero po zakończeniu wojny będą mogły Indie uzyskać swą niepodległość.